

Četvrtak, 16.02.2012.g.

Ovih dana sam se uvjerio da nas ima. Onih koji nosimo Gospodina u sebi. Onih koji želimo u njemu rasti. Samo zlo, kao i uvijek, nastoji na sve načine, koji su mu dostupni, spriječiti da i to svjedočimo drugima.

Sa jednom dragom i prekrasnom osobom razmijenio sam nekoliko e-maila. Gdje smo oboje, jedan drugoga "digli". I ponovno si potvrdili DA JE GOSPODIN TU KRAJ NAS, DA NAS NEIZMJERNO VOLI ALI DA DOPUŠTA ZLU DA NAS KUŠA, DA NAS "BACA U ŽIVO BLATO", KAKO BI MOGLI RASTI U VJERI I, PRIJE ILI KASNIJE, POSTATI NJEGOVI GORLJIVI SVJEDOCI SLUŽEĆI DRUGIMA OKO SEBE, TU GDJE JESMO.

Jer često se, i ja i svi drugi oko mene, "sveti" i manje sveti, svećenici i obični ljudi, nalazimo u stanju DUHOVNE TAME, kako su ju neki sveci nazvali. Ili u "ŽIVOM BLATU", kako je to stanje nazvala ta draga sestra u vjeri.

Cijela priča je počela na način da sam joj dao jednu knjigu da ju pročita, "ANĐELI U MOJOJ KOSI", i poručio joj da joj za čitanje te knjige treba puno vjere pa će si kroz njezino čitanje moći ispitati i kakvoj joj je vjera u ovom trenutku.

Ono što me zaintrigiralo je bila njezina zahvala za knjigu putem e-maila i riječi ***"a kako nisam baš u najboljem razdoblju s vjerom veseli me Vaša knjiga..."***

Pa sam joj poslao e-mail sa slijedećim tekstom:

"POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV.

"...A KAKO BAŠ NISAM U NAJBOLJEM RAZDOBLJU S VJEROM..."

U OVIM RIJEČIM SVEGA IMA. I TUGE, I SJETE, I LJUTNJE, I NEMIRA, I DILEMA, itd.

NEKAKO SAM OSJETIO DA SE "FAJTAŠ" I DA BI TI MOŽDA POMOGLA DA S NEKIM, KOJI NIJE OPTEREĆEN TVOJIM ŽIVOTOM, PODIJELIŠ TO ŠTO TE MUČI. ČISTO NEOBAVEZNO, PUTEM E-MAILA.

OSJEĆAM DA BI TI MOŽDA NEŠTO I MOGAO POMOĆI. ZATO, JER TI SE I JA ČESTO "FAJTAM" U ZADNJE VRIJEME SA SVIME.

NO, VJERA, DUHOVNOST, GOSPODIN, DJEVICA, ANĐEL I DRUGI DUHOVNI POMAGAČI MI STALNO POMAŽU. I KADA SE SPOTAKNEM, NETKO ME OD NJIH DIGNE. NA RAZNE NAČINE. S GOSPODINOM JE UVJEK DOBRO RAZDOBLJE, A SAMO JE BEZ NJEGA BEZIZGLEDNO.

AKO IMAŠ ŠTO ZA PODIJELITI, JA SAM TI TU NA E-MAILU.

POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV TEBI I TVOJIMA. IVAN"

Nakon nekoliko dan došao mi je njezin e-mail koji me "napunio", jer mi je dao priliku da se i ja nekome požalim a istovremeno da i nekome probam pomoći. Evo njezinog e-maila u nešto skraćenoj verziji:

"Evo Vaš mail je zaista providnost...od kad sam ga dobila razmišljam kako da odgovorim i od svega kaj da uopće napišem....jer i ja se pitam šta se s menom događa....

Da nisam najbolje sa vjerom, recimo to tako,... borim se sama sa sobom, imam probleme sama sa sobom... Pala sam u živo blato, u stanje potpune ravnodušnosti koje me iz dana u dan sve više vuče ispod površine, molim puno na tu nakanu, za sve misli i te đavolske spletke kojim me on opsjeda ali....molitve nemaju žara, ljubavi, iskrenosti, snage, utjehe, nade,...molitve su mi postale rutina koju obavljam svakog dana kao da perem zube, pijem vodu ili se tuširam, dio dana koji mi je navika i potreba ali u njemu nema užitivanja, nema veselja, nema ljubavi....to se mora i to je tako...strašno mi fali ta Božja blizina, taj mir, taj osjećaj da se prepustim i da On sve ima u svojim rukama, ali ja sam odlutala miljama daleko od toga...

Pitate se kaj me toliko muči, zbog čega? I ja se pitam jer zaista po normalnom razumu nema za to razloga, moji ili naši problemi su ništa s obzirom na današnje probleme ali evo ja se ne mogu pokrenuti....koprcam se u svojim mislima i to blato me proždire sve dublje i dublje...Analiziram puno, pokušavam s Gospodinom ali njega ne čujem pa onda sama sa sobom, kako sam došla do toga...Teško mi je o tome i pisati jer ne želim da mislite da sam neka mala razmažena djevojčica koja je sama sebi centar svijeta jer zaista nije tako....sve se nekako počelo događati još u trudnoći. Mislila sam da je po Božjem da kad podari obitelji dijete da oni moraju jednostavno biti zajedno....Većinu veze smo bili razdvojeni i onda došao je brak i opet se ništa nije promijenilo, došla je i trudnoća i ja sam u ono vrijeme bila toliko blizu Gospodinu, zaista sam s njim mogla razgovarati o svemu, toliko sam bila jaka u molitvi, toliko sigurna u Njegovim rukama... bila sam uvjerena da će on i na tom planu nešto smisliti i da ćemo biti zajedno sad kad sam trudna i kad dobijemo dijete, samo sam htjela i molila da smo naša mala obitelj, sami od svih konačno zajedno..... samo mi je bilo bitno da smo zajedno i da gradimo svoju obitelj, da bude uz nas moj muž kad se rodi naše dijete, i samo sam ga za to molila....i to se nije dogodilo...

Jednostavno nisam mogla prihvatiti da nas je Gospodin i sad kad imamo dijete ostavio razdvojene...mi smo zaista sve pokušali da to tako ne bude ali to nije bilo u našoj moći...to je bila Njegova odluka (i sami znate kaj se događalo jer sam Vas molila da se molite na nakanu)...

Inače sam jako osjećajna po prirodi i sve me to slomilo s vremenom...uz sve one probleme oko sudova, stana,....jednostavno sam se povukla nekako u sebe i udaljila od Gospodina...u meni se skupila ljutnja što nas je ostavio kad nam je bio najpotrebniji, posebno meni....i kao da sam mu to zamjerila i ne mogu si to izbiti iz glave...

Znam da je on tu uz nas, da nas nosi na rukama i da je to sve velika kušnja ili dio njegovih planova a ne naših....ali ja se zaista jako teško nosim s tim...i mislim da je to razočaranje mene jako udaljilo od Gospodina i od onda moja vjera jako blijedi...

Htjela bi to strašno promijeniti, prihvatiti da je tako jer ionako to ne mogu mijenjati ali ne ide....prihvatiti da je to njegov put za nas ali ne mogu...i evo sad opet kad smo krenuli sređivati stan, i više od svega se veselili tome, naš prvi Uskrs....novi problemi....ne znam više kaj da mislim, jel nas on to zaista kuša ili nam nije tamo mjesto, ne znam ali samo znam da ja hoću ići u svoj dom bilo gdje da je, neka nam pokaže kud... jer ovako više ne ide....

Joj predugačak je već ovo mail....o novim problemima vezano uz stan ću Vam napisati u nekom drugom mail-u...joj baš sam se raspisala...ma vidite ništa veliko ništa strašno, Vama vjerojatno smiješno ali ja sam upala u tu rupu svojih misli i glupih krivih vizija i ne mogu van...."

Taj njezin e-mail me toliko razveselio... Ja samo u njemu vidio jednu prekrasnu osobu s kojom Gospodin ima velike planove u njezinom budućem životu, osobu kojoj je Gospodina dao puno darova ali i puno odgovornosti da svjedoči za njega, osobu koja je to i radila, i, na kraju, OSOBU KOJU GOSPODIN ŽELI DIĆI NJEZINOJ DUHOVNOSTI STAVLJAJUĆI JU NA KUŠNJE. JER KADA ĆE PROĆI TE KUŠNJE, UPOZNAT ĆE JOŠ VEĆU SLAVU BOŽJU, I ČINIT ĆE JOŠ VEĆA DJELA, SLUŽEĆI DRUGIMA, ZA ŠTO JU GOSPODIN SIGURNO PRIPREMA.

Odmah, u jednom dahu sam joj napisao prvi e-mail:

"POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV S TOBOM I TVOJIMA.

OVAJ TVOJ E-MAIL MI JE NAKON NEKOLIKO PROČITANIH REČENICA NAVUKAO OSMJEH NA LICE. NE RADI ONOGA ŠTO TI MISLIŠ, NEGO RADI TOGA ŠTO SAM U TIM TVOJIM REČENICAMA PREPOZNAO I SEBE. I JA SAM TI PONEKAD U TAKVOM RASPOLOŽENJU. OČEKIVANJA OBITELJI I OKOLINE OKO POSLA. PONEKAD SE OSJEĆAM STRAŠNO BESKORISNO. IMAM PLANOVE, DOBRE I REALNE PLANOVE, A SVE NEKAKO IDE SVOJIM TOKOM A NE ONAKO KAKO BI JA TO HTIO. ODNOS SA SUPRUGOM GRADI SE NA NEKIM NOVIM TEMELJIMA A PREVIŠE JE JOŠ TU ONIH AVETI PROŠLOSTI.

I, NARAVNO, ZLO JE TU STALNO KRAJ MENE, KRAJ NAS. I ČEKA SVAKU I NAJMANJU PRILIKU KADA MU GOSPODIN DOPUSTI DA ME KUŠA, I MENE I LJUDE OKO MENE, I UDARA TAMO GDJE SAM NAJSLABIJI, I JA I DRUGI OKO MENE.

I U TIM TRENUCIMA UNUTARNJIH BORBI UVIJEK MI DOĐE NA NAPRAVIM SAMO ONAJ SLIJEDEĆI KORAK. UVIJEK SE UPITAM DA ŠTO SADA JA MOGU UČINITI. I JA SAM SVJESTAN, BESKRAJNO VJERUJEM, DA ME GOSPODIN VOLI I DA SU TO SAMO NJEGOVE KUŠNJE DA MOGU I DALJE RASTI PREMA NJEMU. ALI JA SAM SAMO MALI I GRIJEŠAN ČOVJEK. JA SAMO MOGU UČINITI SVIJET BOLJIM TU GDJE JESAM.

I ONDA SE DIGNEM I NAPRAVIM SLIJEDEĆI KORAK ZA KOJI MISLIM DA MOGU NAPRAVITI.

NEKI DAN ME JAKO PRITISNULO, DOŠLO JE DO TOGA DA SAM BIO U DILEMI DA LI IĆI U CRKVU NA MISU ILI NE. BIO JE NEKI DAN U TJEDNU. PA SAM SAM SEBI REKAO: "TO MI ZLO NE MOŽE ODUZETI! IDEM NA MISU, TO SVAKAKO MOGU UČINITI A OSTALO NEKA IDE SVOJIM TOKOM." I TAKVI PREKRASNI TRENUCI SU MI SE DOGODILI NA MISI, S LJUDIMA PRIJE I POSLIJE MISE. I ZNAO SAM DA MI JE TO GOSPODIN POKAZAO DA JE SVE PO STAROM, DA ME ON VOLI I DA SVE TO IMA NEKI SMISAO ZA KOJEGA ON ZNA DA JE NAJBOLJI ZA MENE.

I OPET SAM BIO RADOSTAN, MOGAO SAM POLETJETI.

I TAKO TO IDE IZ DANA U DAN.

A TO ŠTO SI REKLA ZA MOLITVE, DA SU TI NEKAKO PRAZNE I BEZ LJUBAVI, TO SE I MENI DOGAĐA. PUNO SE MOLIM KROZ DAN. NEKADA NI NE STIGNEM PA SE MOLIM I KADA ŠEĆEM I KADA VOZIM AUTO, STALNO KADA NAĐEM VREMENA.

I JA SAM SE PITAO, NEKAKO SAM OSJETIO, DA U TOM STALNOM NABRAJANJU TIH MOLITVI SE IZGUBI ŽAR. NE ZNAM, VIDJETI ĆU DA LI ĆU ŠTO MIJENJATI. NEKA ISKUSTVA SU MI I DRUGI REKLI.

NO ONO ŠTO ME UVIJEK "DIGNE" DA NASTAVIM S MOLITVOM SU SILNE NAKANE ZA KOJE SE MOLIM. KADA SE SJETIM SVIH ONIH LJUDI I NJIHOVIH POTREBA ZA KOJE SE MOLIM, ILI JADNIH DUŠA U ČISTILIŠTU, ILI ONIH TRPEĆIH DUŠA I DUŠA NA SAMRTI, PA TKO SAM JA DA IZOSTAVIM TE SVOJE MOLITVE? PA TAKVE KAKVE SU VIŠE ZNAČE SVIM NJIMA, I MENI I MOJOJ OBITELJI, NEGO DA SE NE MOLIM.

ZA TEBE I TVOG MUŽA SE NISAM SVAKI DAN MOLIO ALI ĆU SAD I VAS STAVITI U SVOJE MOLITVE, ONE KRATKE, SVAKODNEVNE.

MOGAO BIH TI JA PRIČATI O JEDNOM ČOVJEKU OD PRIJE DVADESET I NEŠTO GODINA KOJI JE MISLIO DA JE CIJELI SVIJET NJEGOV JER JE SVIME HTIO UPRAVLJATI I KONTROLIRATI, MISLIO JE DA SVE MOŽE ŠTO ON MISLI DA MOŽE. PA SE U SVEMU TOME "JA PA JA I ŠTO ĆU JA I KAKO ĆE BITI MENI" IZGUBIO. IZGUBIO SEBE, SKORO OBITELJ, SKORO SUPRUGU. I ONDA GA JE GOSPODIN DIGAO JER JE ON GOSPODINA TRAŽIO. NEMOJ DA SE I TI TAKO IZGUBIŠ. JA, MI, MENI...

MOŽDA TREBAŠ MALO STATI, DIĆI GLAVU, OKRENUTI SE OKO SEBE. AKO SI KROZ MOLITVU DOŠLA DO TOGA DA VAM JE STAN I ONO ŠTO GOSPODIN HOĆE, VJERUJ MI DA ĆE BITI SVE U REDU. SAMO BUDI STRPLJIVA. IMAM NEKI BLAGI OSJEĆAJ DA TI JE NESTRPLJIVOST, PA JOŠ TU I ONO, MLADENAČKA, JEDAN OD VEĆIH PROBLEMA. AKO TO NIJE TO, PROBAJ SE O SVEMU TOME JOŠ JEDANPUT PREISPITATI U RAZGOVORU S MUŽEM.

A ŠTO SE TIČE TOG TVOJEG UNUTRAŠNJEG STANJA, MOJE ISKUSTVO GOVORI DA GA JE NAJBOLJE POBIJEDITI KROZ TO DA TO PODIJELIŠ S DRUGIMA, ZA KOJE MISLIŠ DA ĆE TE RAZUMJETI. U VJERI I SVAKODNEVNOM ŽIVOTU.

! OTIĐI NA KOJU ISPOVIJED, PREDAJ TE SVOJE MUKE GOSPODINU. PA NE ŽELI TE ON TAKO JADNU! ON TI JE DAO KUŠNJE ALI I ORUĐA ZA BORBU PROTIV NJIH. I MISU I ISPOVIJED I MOLITVU I MUŽA I LJUDE U VJERI OKO TEBE. I SIGURNO JOŠ NEKE KOJI TE MOGU OHRABRITI. PODIJELI TO SA SVIMA, KAKO ČES ZA ŠTO BITI SPREMNA.

PREKRASNO PJEVAŠ. IMAŠ PREKRASNIH PJESAMA O GOSPODINU, MARIJI, KADA TI JE TEŠKO, OTPJEVAJ U SEBI NEKU OD NJIH. JA SAM U NEDJELJU BIO NA MISI U 10.00. EVO SAD MI IDU TRNCI I SUZE. BILO MI JE MALO TEŠKO I DOŠAO MI JE GOSPODIN. KROZ PJESMU "DA TE SAMO DOTAKNEM". ZNAO SAM DA JE TO PJESMA ZA MENE. PJEVAO SAM I PLAKAO. I BIO BESKRAJNO RADOSTAN. A NASTAVAK DANA, NAKON TOGA, MOGAO JE BITI BILO KAKAV, JA SAM SE SAMO PRISJETIO NA ONO U CRKVI I BIO SAM RADOSTAN.

I NA KRAJU, TO MI JE SADA PALO NA PAMET, PROBAJ SE MALO OKRENUTI OKO SEBE I POGLEDATI KOME TREBA TVOJA POMOĆ. NEMOJ SAMO MISLITI NA SVOJE POTREBE, PROBAJ NAĆ NEKOGA KOME TREBA TVOJA POMOĆ, ZNANOME ILI NEZNANOME. POGOTOVO ONOM KOJI TI JU NE MOŽE VRATITI. O, TO TI JE GOSPODINU JAKO DRAGO A NAMA, KOJI TAKO POMAŽEMO, DIGNE GLAVU GORE I VRATI NAM SJAJ U OČI. OČI, KOJE SU OGLEDALO DUŠE.

BOŽJI BLAGOSLOV S TOBOM, IVAN."

Pa sam joj kroz nekoliko sati poslao još jedan e-mail:

"POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV TEBI I TVOJIMA.

ONAJ E-MAIL OD JUTROS SAM TI NAPISAO U JEDNOM DAHU,

KAKO MI JE IŠLO. I RAZMIŠLJAO TOKOM DANA O SVEMU ŠTO SI

MI NAPISALA.

A DANAS NA VEČERNJOJ MISI POTVRDA SVEGA TOGA. ŠTETA

ŠTO NISI BILA TAMO. MISA KAO DA SE TEBE TICALA. BILO JE

ČITANJE POSLANICE SVETOG JAKOVA. O KUŠNJI. PROČITAJ SI

JU. A ONDA JE DRAGI ŽUPNIK, ŠTO U TJEDNU INAČE RIJETKO

ČINI, ODRŽAO JEDNU PROPOVIJED. O KUŠNJAMA KOJE NAM SE

DOGAĐAJU. PUNO SI MOGLA U SVEMU TOME NAĆI ZA SEBE.

EVO TO TI JE ONO ŠTO SAM TI REKAO. MI UČINIMO ŠTO MI

MOŽEMO, npr. DOĐEMO NA MISU KAKO GOD NAM TEŠKO BILO,

A ONDA OSTALO UČINI GOSPODIN. PA SAM SE I ZA TEBE I

TVOG MUŽA KRATKO POMOLIO.

PONOVNO SAM SI PROČITAO TVOJ E-MAIL. DA, SADA SAM GA

ONAKO RAZMATRAO. I VIDIM DA SI TI U SVOJEM ŽIVOTU

NAPRAVILA NEKE PLANOVE I ČVRSTO SI ŽELJELA DA IH

OSTVARIŠ. SKORO DA I NISI ODŠKRINULA VRATA ZA BOŽJU

VOLJU. ONU KOJU ON IMA ZA TVOJ ŽIVOT I SADA TVOJEG

MUŽA I VAŠE ZAJEDNIČKO DIJETE. A SVE ONO ŠTO JE U

SUPROTNOSTI S ONIM KAKO SI TI TO ZAMISLILA, ČINITE

JADNOM.

KAKO GOD SI U VJERI U GOSPODINA, OSJEĆAM DA JE TO

ISKRENO, DOPUSTILA SI ZLU DA TE ODVUČE NA PUT GDJE SI

VAŽNA TI I TVOJE ŽELJE A NE GOSPODIN I NJEGOV PUT ZA

TEBE.

SJETI SE ONOGA DA MI SE MORAMO SMANJIVATI DA BI ON

MOGAO RASTI. TI SE NE ŽELIŠ SMANJITI I ON U TEBI NE MOŽE

RASTI.

DOK SI PRIHVAĆALA NJEGOVU VOLJU, SVE JE IŠLO SVOJIM

TOKOM. A ONDA SI SVOJE ŽELJE STAVILA ISPRED NJEGOVIH

ŽELJA I NJEGOVOG PUTA ZA TEBE. PREVIŠE SI ŽELJELA,

PREVIŠE SI SE DIGLA I ON SE SMANJIO. I PRETPOSTAVLJAM

DA SU TI MOLITVE POSTALE ODLAZAK U DUĆAN. JA TI TO

IZMOLIM A TI MI TO DAJ.

JA TI SE VEĆ ODAVNO NE MOLIM ZA SVOJU DJECU ZA

KONKRETNE STVARI. JA SE SAMO SVAKI DAN MOLIM DA IM

GOSPODIN UDIJELI OBRAĆENJE, UČVRŠĆIVANJE VJERE,

NUTARNJE ISCJELJENJE I BLAGOSLOVLJENE ODOSE U

OBITELJI. A SVE OSTALO, ZDRAVLJE, FAKULTET, ISPITE, ITD.

PREPUŠTAM GOSPODINOVOJ VOLJI ZA NJIH. AKO ĆE MI

GOSPODIN USLIŠATI ONO ZA ŠTO SE MOLIM ZNAM DA ĆE S

NJIMA I NJIHOVIM ŽIVOTIMA BITI SVE U REDU.

EVO O ČEMU TI JA PONEKAD RAZMIŠLJAM. I TO ME DIGNE.

ŠTO DA SUTRA, ILI ZA KOJI DAN, GOSPODIN ODLUČI POZVATI

ME NA RAČUN. DA UMREM?

ŠTO ĆU DONIJETI PRED NJEGA? KOJE MISLI, KOJA DJELA? ŠTO

ĆU DONIJETI PRED NJEGA?

ŠTO ĆU MU ODGOVORITI NA ONO PITANJE DA LI SAM VRŠIO

NJEGOVU VOLJU, DA LI SAM PRIHVAĆAO ŽIVOT KOJI MI JE DAO

SA ZAHVALNOŠĆU I RADOŠĆU ZA SEBE I DRUGE?

ŠTO ĆU MU REĆI, DA LI ĆU MOĆI PODIĆI POGLED? ILI ĆU

POČETI PA NISAM OVO PA NISAM ONO, PA BILO MI JE TEŠKO,

PA DRUGI SU BILI OVAKVI I ONAKVI, ITD...

NE, ON ĆE ME SIGURNO PREKINUTI, ŠTO SI TI ČINIO?! I,

TUUUF, SVE MOJE LJUDSKO NESTANE. SVE JE BILO NEBITNO.

SAMO ĆE BITI BITNO DA LI SAM SA ZAHVALNOŠĆU VRŠIO

NJEGOVU VOLJU I PRIHVAĆAO ŽIVOT TAKAV KAKAV MI JE BIO

DAN.

UPITAJ SE ISKRENO, DA LI TI STVARNO VJERUJEŠ U ŽIVOT POSLIJE SMRTI, NA SUSRET S GOSPODINOM I SVOJIM GRIJESIMA, NA ČISTILIŠNU MUKU KOJA NAS SVE ČEKA, AKO NAM SE NE SMILUJE BOŽJE MILOSRĐE?

DA LI TI U TO VJERUJEŠ?

KADA SI BUDEŠ DALA DECIDIRANI ODGOVOR, DA, MOĆI ĆEŠ

DALJE S PJESMOM I RADOŠĆU.

A DO TOGA PREOSTAJU TI ISPOVIJEDI, POKORE, MISE,

MOLITVE, I OVAJ MOJ E-MAIL, UVIJEK KADA ĆEŠ OSJETITI

POTREBU.

POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV, IVAN."

Naravno, nakon ovakvog mogeg otvaranja srca i duše prema drugom, služeći drugom, vršeći Gospodinovu volju, Gospodin mi pošalje prekrasne riječi zahvale od te osobe u vidu njezinog e-maila:

"Joj...ovi Vaši mail-ovi su ko i Vaši članci sa stranice, stvarno da te prodrmaju....navedu na razmišljanje i podignu na koljena a moje je da se dignem na noge....sve ste napisali baš tako kako je...svjesna sam da sam previše opterećena s nama i tim svojim snom da budemo obitelj u svom domu...baš kak Vi velite mi, mi,..i onda opet mi.....ko u onoj reklami ja pa ja pa ja...a onda, dosta o meni idemo sad na moj auto!!!! Da Vas malko nasmijem...."

Svjesna sam svega toga, baš sam u nekoj pustinji sa svime pa mi trebaju ovakvi izvori vode poput Vašeg mail-a....i baš kako Vi kažete fali mi vremena za molitvu, onu pravu sve nešto molim u hodu...kad šecem na posao pa s posla pa u autu...i mislim da je i to veliki razlog ovih slabosti jer htjeli mi ili ne stalno nam nešto odvuče pažnju....fale mi i prijatelji, svi bliski su mi zbog posla van mjesta...i onda baš kako ste napisali, pokušavamo i na drugim područjima, trudimo se biti dobri i prema onim jadnim ljudima koji stvarno imaju probleme, kupili smo neke zimske cipelice dječici od jednih siromašnih ljudi, dali igračke,....ali uvijek se može na tom planu puno više...

Nevjerojatno je sad kad mi pišete za pjesme..i ja sam u nedjelju na misi u 10h plakala...Inače ta pjesma Da Te samo dotaknem...zaista je posebna pjesma...meni jedna od dražih...a ona je i uspavanka za naše dijete...od prvog dana u svim tim borbama, u toj samoći - meni je ta pjesma bila utjeha i snaga,... držala bi ga na rukama pjevala i plakala....tako je i njemu postala najdraža...koliko god je bilo i nemirno i plakalo, s tom pjesmom bi ga uvijek primirila....tako je i dan danas...bilo je zanimljivo u crkvi... šetalo je okolo po crkvi i kad je počela ta pjesma, došlo je do mene, pružilo ručice i morala sam ga uzeti...leglo je na rame i slušalo....

Hvala vam na riječima, trudu i vremenu koje ste mi podarili...svjesna sam svega i radim na tome, baš kak velite treba možda nešto promijeniti, svakako treba...Znam da su ovi moji, nazovimo ih problemima ništa već samo naspram Vaših životnih borbi, poraza i pobjeda,...sadašnjih dilema i odluka....a opet ništa naspram nekih drugih i zato baš kak velite treba ići korak po korak...da teško je to...korak po korak....kak piše u Svrhovitom životu, Gospodin ima vremena.....samo treba uhvatiti korak s njim....a ne koračati svojim tempom....lakše mi je puno, vidim da i neko poput Vas, ko je zaista duboko u vjeri, ima istih dilema neko mi dođe lakše....da mi snage da je to vjerojatno normalno u određenim razdobljima...hvala Vam..."

Ja sam tu našu "prepisku" završio još jednim kratkim e-mailom:

"DRAGA SESTRO U VJERI, NEMOJ MENI ZAHVALJIVATI

NEGO GOSPODINU. OVI MOJI E-MAILI, POGOTOVO ONAJ

PRVI, BILI SU VOĐENI S DUHOM SVETIM KOJI JE BIO

OKRENUT PREMA TEBI.

MENE JE SAMO ISKORISTIO KAO ORUĐE. ONDA TI JA

PONEKAD PONOVRNO BUDEM ČITAO TE E-MAILE KOJE SAM

TI NAPISAO, KADA ĆE MENI TREBATI DODATNE SNAGE, I

BUDEM SE DIVIO NJIHOVOM SADRŽAJU KAO DA IH JE

NETKO DRUGI NAPISAO.

ZATO UVIJEK ZAHVALI GOSPODINU.

I DA NEMA GOSPODIN S TOBOM VELIKE PLANOVE U

BUDUĆNOSTI, DA SVOJOM VJEROM I ŽIVOTOM U VJERI

SVJEDOČIŠ ZA NJEGA, I TI I JA BILI BI SAMO NA

POZDRAVU NA CESTI.

ALI OVO SVE TI JE SAMO BOŽJE DJELO. ON UPRAVLJA

SVIMA NAMA. MI SE SAMO TREBAMO PREPUSTITI I

ČINITI ONO ŠTO MOŽEMO.

BOŽJI BLAGOSLOV, IVAN."

I to je to. Prekrasno. IMA NAS.

SAMO PONEKAD ZABORAVIMO

TO DRUGIMA REĆI. DA SMO

TU, DA JE GOSPODIN S NAMA,

DA NAM ČINI VELIKE STVARI U

NAŠIM ŽIVOTIMA.

O, IMA NAS...

HVALA TI GOSPODINE ŠTO NAS

IMA! NEKA NAS TVOJ SVETI

DUH VODI DA TO KAŽEMO I

DRUGIMA OKO SEBE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.

